

i Loven af 1ste April 1888 indeholdte Principper, der ustridig er at foretrække for Ligning sognevis, navnlig under Hensyn til den i den senere Tid stedfundne Deling af flere af Stadens Sogne, hvorved den enkelte Menigheds Skatteevne forringes. Imidlertid — fortsætter Magistraten — maa dette Hensyn vige, naar Nødvendigheden byder det, og den slutter derfor med at udbede sig en Udtalelse fra Ministeriet om, hvorvidt samme paa nærmere Forslag vilde være sindet at billige Iværksættelsen af Ligning efter de før Loven af 1888 fulgte Regler paa de paa-gældende Sogne.

Ministeriet er for sit Vedkommende ikke i Tvivl om, at det ikke kan andet end eventuelt at besvare denne Forespørgsel fra Magistraten bekræftende, idet de paa-gældende Kirker efter Loven have en

Ret til at faa deres her omhandlede Udgifter dækkede ved Ligning paa Sogmenigheden. Paa den anden Side er man fuldt enig med Magistraten — som med Overpræsidenten og Biskoppen over Sjællands Stift — i at finde det højst uheldigt, om man skulde nødsages til at gribe til denne Udvej. Man ser imidlertid ikke, hvorledes dette skal kunne undgaas, hvis det ikke maatte lykkes paany at faa Hjemmel for en kirkelig Ligning over hele Staden paa de i Lov 1ste April 1888 omhandlede Vilkaar. Idet man har begrænset de Udgifter, der skulde kunne søges dækkede ad denne Vej, som sket i Lovforslaget, haaber man imidlertid at have fjernet en tidligere Anstødssten for dets Vedtagelse, hvilken man maa anse for at være i høj Grad ønskelig endnu i indeværende Samling.